

Arrest

nr. 158 885 van 17 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Y. MONDELAERS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn op 10 juli 1985 GK (Gregorische Kalender) en afkomstig te zijn uit Addis Abeba. Uw etnische origine is Amhara en u bent orthodox christen. U woonde samen met uw ouders, uw twee zussen en uw broer. Uw zus B.M.D. woont al meer dan tien jaar in België met haar echtgenoot T.M.. U bent niet gehuwd en hebt geen kinderen.

U behaalde uw diploma middelbaar onderwijs, volgde een opleiding road construction en was hierin ook werkzaam. Daarnaast werkte u als zelfstandig schilder. Wanneer u een grote opdracht kreeg buiten de stad huurde u wel eens een aantal jongeren in om u te helpen met deze schilderwerken.

Op 29 Mägabit 2005 EK (Ethiopische kalender) (= 07.04.2013 GK) werd u gearresteerd door de autoriteiten terwijl u thee aan het drinken was met uw vrienden S.H., B.G. en Z.T.. S.H. was een voormalig lid van de partij Kinejit. Na uw arrestatie werd u vijf maanden opgesloten in de Showa Robit gevangenis in Addis Abbeba. U werd gemarteld en meermaals ondervraagd. Men vroeg u waarvan u S.H. kende en men beschuldigde u ervan terroristische trainingen te organiseren voor de jongeren die u mee nam om buiten de stad te gaan werken.

Op 29 Nāhase 2005 EK (= 04.09.2013 GK) werd u vrij gelaten onder voorwaarden. U mocht geen contact meer hebben met S.H., geen politieke activiteiten ontwikkelen en de oppositie niet informeren over wat er met u was gebeurd in de gevangenis. Als u dat wel deed diende u te vrezen voor uw leven.

Hierop besloot u zich aan te sluiten bij Ginbot 7. U werd immers gearresteerd en gemarteld zonder dat u zelfs maar politiek actief was. In dat geval kon u ook maar beter uw deel doen voor de oppositie, zo redeneerde u. Op 16 Mäskäräm 2006 EK (= 26.09.2013 GK) werd u voorgesteld aan Belete Wadajo. Sindsdien was u actief voor Ginbot 7. Samen met nog drie andere militanten opereerde u onder leiding van Belete Wadajo. U deelde pamfletten en CD's uit.

De overheid was op geen enkel moment op de hoogte van uw activiteiten voor Ginbot 7, maar u werd sinds uw vrijlating nog zes keer gearresteerd en telkens enkele dagen vast gehouden. Men mishandelde en ondervroeg u keer op keer over uw connectie met S.H. en uw activiteiten met jongeren buiten de stad.

Op 26 Mäskäräm 2007 EK (= 06.10.2014 GK) werd uw leider Belete Wadajo gearresteerd. Sindsdien hebt u geen nieuws meer van hem of uw drie andere groepsleden.

Op dat moment besliste u te vertrekken. U verkreeg met behulp van uw zus een visum voor België en verliet op 23 oktober 2014 GK op legale wijze het land. U reisde per vliegtuig naar Parijs waar u de trein naar Luxemburg nam en daar vervolgens onder een valse naam asiel aan vroeg. Op basis van uw vingerafdrukken werd u echter geïdentificeerd en gezien u met een Belgisch visum reisde oordeelden de Luxemburgse autoriteiten dat België verantwoordelijk was voor de behandeling van uw asielaanvraag. Op 20 maart 2015 diende u een asielerzoek in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u twee documenten en een proces-verbaal van de Luxemburgse autoriteiten neer.

Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u vervolging door de Ethiopische autoriteiten.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u doelbewust hebt getracht de Europese asielinstanties te misleiden door onder een valse naam en met een valse geboortedatum asiel aan te vragen in Luxemburg. Een vergelijking van de vingerafdrukken, afgenomen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij de Luxemburgse immigratiediensten, heeft aangetoond dat u reeds asiel aanvroeg in Luxemburg. Uit de gegevens van uw Luxemburgse dossier blijkt onder meer dat u er asiel aanvroeg onder de naam S.M., geboren op 20 juni 1990 GK. Uit uw dossier blijkt verder dat u houder bent van een internationaal paspoort (nr. EP2992843) en een Schengenvisum voor familiebezoek – uw zus woont al vele jaren met haar gezin in België – uitgegeven op 10 oktober 2014 GK door de Belgische autoriteiten. Om die reden werd u door de Luxemburgse autoriteiten doorverwezen naar België, verantwoordelijk voor de behandeling van uw asielaanvraag.

U verklaart dat u onder een valse naam asiel aan vroeg in Luxemburg omdat u ook in Europa vreesde te worden gevonden door de Ethiopische autoriteiten (Verklaring DVZ dd. 20.03.2015 punt 33; gehoorverslag CGVS dd. 16.04.2015 p. 3; p. 7-8). Hierbij dient te worden opgemerkt dat u wel gewoon onder uw eigen naam een paspoort en een visum aan vroeg in Ethiopië en op legale wijze het land verliet. Dat u op dat moment, terwijl u nog in Ethiopië was, niet vreesde te worden geïdentificeerd door de Ethiopische autoriteiten maar wel op Europees grondgebied is niet aannemelijk. Hiermee geconfronteerd geeft u ontwijkend antwoord: "Daar doen ze wat ze willen, op elk moment. Op dat moment kreeg ik de kans, ik kreeg het visum van de Belgische autoriteiten. Ze arresteren wie ze willen arresteren, ze doden wie ze willen doden en ze doen mensen vluchten als ze hen kwijt willen. Wat ze willen is aan de macht blijven. Wat ze doen is mensen arresteren en doden en mensen doen vluchten." Het hoeft weinig betoog dat dit alles geen valabele verklaring is voor het feit dat u onder een valse naam en geboortedatum asiel wilde aanvragen in Europa. U trachtte dus intentioneel en zonder gegronde reden de Europese asielinstanties te misleiden.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vrees ten opzichte van de Ethiopische autoriteiten wordt verder ondergraven door de vaststelling dat u Ethiopië op legale wijze verliet. Het feit dat u ervoor koos legaal met uw eigen paspoort via de luchthaven Ethiopië te verlaten, ondermijnt uw verklaringen met betrekking tot vrees voor de Ethiopische autoriteiten. Indien u immers daadwerkelijk werd geviséerd door de Ethiopische politiediensten, liep u immers het risico opnieuw te worden gearresteerd. De vaststelling dat u na het ontstaan van de door u aangehaalde moeilijkheden met de autoriteiten zonder enig beletsel legaal onder uw eigen naam naar Europa kon reizen doet derhalve afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

De geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw vrees ten opzichte van uw land van herkomst wordt verder ondergraven door de vaststelling dat u pas een maand na uw beweerde aankomst in België een asielverzoek indiende bij de Luxemburgse overheden. U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken immers op 24 oktober 2014 in België te zijn aangekomen (verklaring DVZ, vraag 33). Uit de stukken met betrekking tot uw asielverzoek in Luxemburg blijkt echter dat u pas 27 november 2014 een asielverzoek indiende bij de autoriteiten. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Het feit dat u een maand wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relatieveert als dusdanig de ernst van de door u geschetste vrees voor vervolging.

Ook uw verklaringen met betrekking tot de arrestaties als gevolg van uw contacten met S.H., een gewezen lid van Kinejit, en omdat u af en toe een aantal jongeren mee nam naar plaatsen buiten de stad om er te gaan werken (CGVS p. 8; p. 9), overtuigen niet. Zo blijkt u vooreerst niet in staat om bewijsstukken met betrekking tot de aanhoudingen voor te leggen. In het licht van uw verklaringen hierover kan men echter redelijkerwijze verwachten dat u, ook al betrof het een illegale aanhouding, minstens een medisch attest zou kunnen voorleggen van de verwondingen die u tijdens uw opsluiting opliep. U beweerde tijdens het gehoor voor de Commissarisgeneraal immers dat uw tanden na uw vrijlating in het ziekenhuis moesten worden vervangen en dat hiervan documenten bestaan (CGVS p.13).

Verder legt u tegenstrijdige verklaringen af betreffende de eerste arrestatieperiode van S.H.. Aanvankelijk zegt u dat hij in 1991 EK (= 1998/1999 GK) werd gearresteerd en in 1994 EK (= 2001/2002 GK) werd vrij gelaten (CGVS p. 10). Gevraagd waarom S.H. in 2005 EK opeens weer werd gearresteerd terwijl hij sinds zijn vrijlating elf jaar geleden niet meer politiek actief was (CGVS p. 10; p. 11) en de andere drie arrestanten evenmin (CGVS p. 11) verklaart u opeens dat hij in 1998 EK werd gearresteerd en werd vrij gelaten in 2001 EK. Erop gewezen dat u eerder verklaarde dat hij van 1991 tot 1994 EK werd opgesloten ontkent u louter uw eerdere verklaring (CGVS p. 11). Uit het administratieve dossier blijkt echter anders. Het is opmerkelijk dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot het verleden van de man aangezien u zichzelf door hem te werk te stellen mogelijk problemen met de overheden op de hals haalde. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat u zich goed had geïnformeerd met betrekking tot de problemen die de man in het verleden kende en er toe hadden geleid dat hij zijn job als leraar niet meer kon uitoefenen (CGVS, p.10).

Ook blijkt u niet op de hoogte van het lot van de personen die samen met u werden aangehouden. U stelt hierover geen reden te hebben gehad om naar hem te zoeken aangezien hij verantwoordelijk was voor uw lijden en uw martelingen. U stelt bovendien geen risico's te willen lopen door naar S.H. op zoek te gaan (CGVS p. 10). Het is echter uitermate vreemd dat u geen enkele interesse betoonde in het lot van de personen die samen met u werden aangehouden. Dat u het risico zou hebben gelopen opnieuw in de problemen te komen verklaart niet waarom u zich niet informeerde over uw lotgenoten aangezien u ook informatie had kunnen verzamelen door zich tot hun entourage te richten.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat men u talloze keren opnieuw om dezelfde reden enkele dagen zou arresteren en u daarna weer zouden vrij laten. Logischerwijs kan worden verwacht dat als men u effectief zou verdenken van terrorisme, men een degelijk en grondig onderzoek zou voeren met het oog op een langdurige opsluiting. Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit laatste niet het geval was. U gaf tijdens het gehoor immers aan dat de mensen waarmee u werkte –waarvan u dus werd beschuldigd ze op te leiden tot terroristen – niet gearresteerd werden (CGVS p. 12). Indien de Ethiopische autoriteiten u er effectief van verdachten deze jongeren op te leiden tot terroristen kan op zijn minst worden verwacht dat zij hierover werden ondervraagd.

U slaagt er ook niet in om op basis van uw verklaringen banden met de oppositiepartij Ginbot 7 aannemelijk te maken. Betreffende uw activiteiten voor de partij zijn uw verklaringen uiterst beknopt en vaag. U beweert 's nachts pamfletten te hebben uitgedeeld en aan vier vrienden een CD met liedjes van Ginbot 7 te hebben uitgedeeld (CGVS p. 4-6). U verklaart dat jullie ook vergaderden en discussieerden in de kerk, maar hiernaar gevraagd kunt u op geen enkel moment enige inhoud van deze vergaderingen

schetsen. U hebt het louter over het feit dat men u op het hart drukte voorzichtig te zijn en dat de activiteiten geheim moesten blijven. Hierbij omschrijft u louter uw persoonlijke activiteiten en blijkt u geen idee te hebben van wat de andere activiteiten van Ginbot 7 zouden kunnen zijn (CGVS p. 4-5).

Op basis van het geheel van bovenstaande elementen moet er worden geconcludeerd dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan u dan ook worden toegekend. De stukken die u in het kader van uw asielerzoek aanbrengt betreffen enkel uw eerdere aanvraag in Luxemburg en houden geen verband met de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Ethiopië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker stelt dat hij *"niet kan ontkennen dat hij in Luxemburg onder een valse naam en geboortedatum asiel heeft aangevraagd"*. Hij legt uit *"Dat voor hem de volgende logica speelde. Dat er heel wat oppositieleiden door de Ethiopische autoriteiten in het buitenland werden opgepakt en dat dit door de asielinstanties gekend is. Dat hij daarom van mening was door naar Luxemburg te gaan en een ander naam te gebruiken zich beter kon verbergen voor de Ethiopische autoriteiten en zelfs voor haar zus die in België verblijft."*

Hij stelt dat dit ook de reden is *"waarom hij relatief lang gewacht heeft om asiel aan te vragen. Dat hij niet wou dat haar zus dat zou weten. Dat het enige tijd duurde om uit te zoeken hoe in een ander land dan België asiel aan te vragen."*

Verzoeker bevestigt dat hij legaal het land verliet. Hij stelt: *"Dat er voor hem op de luchthaven wel degelijk een risico bestond dat hij werd opgepakt. Dat de Ethiopische autoriteiten soms leden van de oppositie het land laten verlaten om er vanaf te zijn;"*.

Verzoeker geeft aan *"Dat het medisch bewijs wordt bijgebracht, zo snel als mogelijk;"*.

Hij geeft aan *"Dat de overheden hem wel degelijk verschillende malen oppakte, maar dat hij natuurlijk niet de achterliggende methodiek van de deze overheid kan achterhalen, en vervolging in Ethiopië inderdaad heel onvoorspelbaar kan zijn;"*.

Verzoeker vraagt hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire bescherming, toe te kennen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Vooreerst blijkt dat verzoeker doelbewust heeft getracht de Europese asielinstanties te misleiden door onder een valse naam en met een valse geboortedatum asiel aan te vragen in Luxemburg. In zijn verzoekschrift bevestigt verzoeker dat hij *“in Luxemburg onder een valse naam en geboortedatum asiel heeft aangevraagd”*. De Raad ziet niet in hoe het feit dat *“er heel wat oppositieleiden door de Ethiopische autoriteiten in het buitenland werden opgepakt en dat dit door de asielinstanties gekend is. Dat hij daarom van mening was door naar Luxemburg te gaan en een ander naam te gebruiken zich beter kon verbergen voor de Ethiopische autoriteiten en zelfs voor haar zus die in België verblijft.”*, zoals gesteld wordt in het verzoekschrift doch geenszins objectief aangetoond wordt, verzoekers gedrag zou verklaren, gezien hij wél onder zijn eigen naam een paspoort en een visum aanvraagde in Ethiopië en op legale wijze het land verliet. Dat de Ethiopische autoriteiten hem bij het verlaten van zijn land niet zouden tegenhouden, omdat *“de Ethiopische autoriteiten soms leden van de oppositie het land laten verlaten om er vanaf te zijn”*, zoals wordt beweerd in het verzoekschrift, maar hem vervolgens dan wel in het buitenland zouden volgen, opsporen en oppakken, is geheel ongeloofwaardig. Dat verzoeker ervoor koos legaal met zijn eigen paspoort via de luchthaven Ethiopië te verlaten, ná het ontstaan van de door hem aangehaalde moeilijkheden met de autoriteiten, en vervolgens ook zonder enig beletsel legaal naar Europa kon reizen, ondermijnt dan ook zijn algehele geloofwaardigheid.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn feitenrelaas beperkt tot onaannemelijke, vage en tegenstrijdige verklaringen die hij geenszins weet te objectiveren. Zo beweerde hij zeven keer te zijn aangehouden door de Ethiopische autoriteiten, maar kan hij hiervan geen enkel begin van bewijs neerleggen, hoewel hij aangaf dat zijn tanden in het ziekenhuis moesten worden vervangen ten gevolge van deze aanhoudingen en dat hiervan documenten bestaan. Verder verklaarde verzoeker aanvankelijk dat S.H., de persoon met wie verzoeker banden had en waardoor hij zelf in de problemen kwam, in 1991 EK (= 1998/1999 GK) werd gearresteerd en in 1994 EK (= 2001/2002 GK) werd vrijgelaten (gehoor, p. 10), maar wijzigde hij zijn verklaringen toen hem werd gevraagd waarom S.H. in 2005 EK opeens weer werd gearresteerd terwijl hij sinds zijn vrijlating elf jaar geleden niet meer politiek actief was (gehoor, p. 10-11) en verklaarde hij plots dat S.H. in 1998 EK werd gearresteerd en werd vrijgelaten in 2001 EK. Voorts blijkt verzoeker niet op de hoogte van het lot van de personen die samen met hem werden aangehouden (gehoor, p. 10) en kon hij niet aangeven waarom de autoriteiten verzoeker dan wel talloze keren opnieuw om dezelfde reden enkele dagen zou arresteren om hem daarna vrij te laten, terwijl de mensen waarmee verzoeker werkte - waarvan hij dus werd beschuldigd ze op te leiden tot terroristen - met rust gelaten werden (gehoor, p. 12). Ook verzoekers verklaringen over zijn beweerde banden met de oppositiepartij Ginbot 7 zijn onaannemelijk oppervlakkig. Hij gaf aan dat hij 's nachts pamfletten uitdeelde en aan vier vrienden een CD met liedjes van Ginbot 7 uitdeelde (gehoor, p. 4-6) en dat ze ook vergaderden en discussieerden in de kerk, zonder dat verzoeker enige inhoud van deze vergaderingen kon schetsen. Waar het verzoekschrift aanvoert *“Dat de overheden hem wel degelijk verschillende malen oppakte, maar dat hij natuurlijk niet de achterliggende methodiek van de deze overheid kan achterhalen, en vervolging in Ethiopië inderdaad heel onvoorspelbaar kan zijn;”*, benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas ook kan worden afgeleid uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen, zoals *in casu*. Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, waar hij in gebreke blijft.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.6. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Besluit

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.9. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK